

[Vanggaard.]

med til det foreliggende Lovforslag, men det er nu ikke nødvendigt. Men et særligt Folkemuseum har altid tiltalt mig, naar det kunde indrettes i Forbindelse med Frilandsafdelingen.

Men der kommer jo ogsaa en Ting til, nemlig Bekostningen. Det var beregnet at koste 1 Mill. Kr. at bygge et særligt Folkemuseum, hertil kom Udgifterne til Rekonstruktionen af Frilandsafdelingen, der var beregnet til at koste ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Her slaas — det kan ikke nægtes, det er det tiltalende ved Planen — to Fluere med eet Smæk, idet man faar en tilfredsstillende Ordning af Folkemuseets Forhold, hvad det egentlige Folkemuseum angaar, og samtidig opnaar at fuldføre Nationalmuseets Bygning, saaledes at den som efter den oprindelige Plan kan komme til at omfatte hele Karreen. Det har noget tiltalende ved sig, ogsaa rent udgiftsmæssigt, idet det kan gennemføres for 1 300 000 Kr., naar vi regner med de Penge, der kommer ind fra Holger Petersens Fond, medens Fuldførelsen af Nationalmuseet særskilt vilde koste 1 Mill. Kr., og selv om man kan sige, at det ikke var paatrængende nødvendigt i Dag at vedtage det, saa er der noget utiltalende i at se den ufuldførte Bygning uden nogen Afslutning ud mod Vestervoldgade.

Nationalmuseets Forhold, særlig den etnografiske Afdelings Forhold, er ogsaa langt fra tilfredsstillende ordnet, saa længe Bygningen ikke er fuldført i sin Helhed, og dertil kommer ogsaa Bekostningen ved flere Byggeperioder, medens man nu kan fortsætte med det Arrangement, der findes, og den Ledelse, der er, hvilket maa betragtes som en Besparelse. Desuden kan man jo heller ikke tilbagevise, som det ogsaa er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det vil være billigere med Hensyn til Driften at have Folkemuseet i Nationalmuseets Bygning.

Disse Grunde har for mig vejet saa tungt til, at jeg sympatiserer med Planen i den her foreslaaede Skikkelse, endskønt jeg, som sagt, rent principielt kunde have ønsket et særskilt Folkemuseum.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der omtalte Museumssagen mere indgaaende, følte sig stødt over Ordet Nationalmuseum og mente, at det snarere burde have et socialt Navn. Nu er der jo nogle, der kan faa Ordet national forkert i Halsen ved forskellige Lejligheder, og det ærede Medlem har paa enkelte Omraader under tiden aabenbaret nogle i alt Fald for mig ejendommelige Anskuelser. Jeg vil ikke

haabe, at det ærede Medlem skulde faa saa megen Magt, at det skulde lykkes ham at faa forandret Nationalmuseets Navn til Socialmuseet. Det ønsker jeg ikke.

Det ærede Medlem var saa elskværdig at udtale en stærk Ros af Museets Bedømmelsesudvalg for de Besparelser, der er foretaget, og som har gjort det muligt at rumme Folkemuseets Afdeling i Nationalmuseumskarreen. Jeg maa dertil sige overfor det ærede Medlem — jeg er nemlig Formand for Bedømmelsesudvalget —, at jeg har saa megen medfødt Beskedenhed, at jeg vanskeligt paa Udvalgets Vegne kan indkassere denne Ros, fordi den overvejende maa tilkomme Byggeudvalget . . . (*Hartvig Frisch*: Det staar her i Bemærkningerne) . . . Ja, men det ærede Medlem sagde Bedømmelsesudvalget . . . (*Hartvig Frisch*: Der staar her i Bemærkningerne: Bedømmelsesudvalget). Ja, jeg vil indrømme, det kan forveksles, jeg siger heller ikke, det ærede Medlem paa egen Haand har begaaet en Fejltagelse, det staar lidt uklart, men det er altsaa Byggeudvalget, der har Hovedæren, og den maa jeg give det fra dette Sted.

Byggeudvalget har gennemført denne Plan paa saa udmærket en Maade, at der er gennemført en Række Besparelser. Man har for disse Besparelser faaet Stensøjler ud mod Stormgade i Stedet for Betonsøjler, man har faaet Parketgulve i Stedet for Linoleums gulve, og endelig har man faaet gennemført en vidtgaaende Brandsikring af Loftet med Betonskal, saaledes at Loftstrummene kan blive Museumsrum. Nu maa jeg dog paa den anden Side for ikke at sige, at Bedømmelsesudvalget ingen Mission har haft i den paagældende Anledning, sige, at vi har samarbejdet med Byggeudvalget, som jeg mener: paa en heldig Maade, saaledes at vi har glædet os over disse Besparelser og været med til at tage Bestemmelse om Anvendelsen af de sparede Beløb; det er altsaa sket ved et nøje Samarbejde mellem Byggeudvalget og Bedømmelsesudvalget, men Hovedæren for, at disse Beløb er sparet — og det er jo Grundlaget for, at det foreliggende Forslag kunde fremsættes —, tilkommer dog Byggeudvalget.

Jeg har altsaa ikke blot forsonet mig med den foreslaaede Ordning, men jeg mener, at den baade økonomisk er den bedste, og at det ogsaa er det rigtigste at opbygge hele Nationalmuseets Kompleks og deri indtage Folkemuseet. Vi maa saa se ved Frilandsmuseet at faa en anden Placering.

Den højtærede Minister har skrevet i